

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 474

гр. Варна, 25.08.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и пети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мария Кр. Маринова

Членове: Николина П. Дамянова
Росица Сл. Станчева

като разгледа докладваното от Мария Кр. Маринова Въззивно гражданско дело № 20223000500384 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното.

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.Образувано по подадена въззивна жалба от Д. Г. М., чрез процесуалния ѝ представител адв.И.Н., против решение №689/27.05.2022г., постановено по гр.д.№1772/21г. по описа на ВОС, гр.о., с което са отхвърлени предявените от Д. Г. М. пасивно субективно кумулативно съединени искиове за осъждане на ответниците „Университетска многопрофилна болница за активно лечение Света Марина“ЕАД, гр.Варна и ЯВ. П. ЕНЧ. да заплатят солидарно на ищцата обезщетение в размер на 30 000 лв. за причинените ѝ неимуществени вреди - болки, страдания и стрес, настъпили в следствие на незаконосъобразните действия на служителите на ответника, проявени при извършване на операция на 26.04.2017г. с участието на д-р Я.Е. във връзка с фрактура на първи лумбален прешлен, при която е извършено неправилно поставяне и разпространение на костния цимент в спиналния канал и интервертебралните фораменти, ведно със законната лихва върху сумата считано от датата на увреждането - 26.04.2017г. до окончателното им изплащане, на осн. чл.49 и чл.45 от ЗЗД, както и Д.Г. М. е осъдена да заплати на „Университетска многопрофилна болница за активно лечение Света Марина“ЕАД сумата от 2 050лв. - сторени съдебно-деловодни разноски, на осн. чл.78, ал.3 от ГПК и е осъдена да заплати на ЯВ. П. ЕНЧ. сумата от 2 005 лв. - сторени съдебно-деловодни разноски, на осн. чл.78, ал.3 от ГПК, като решението е постановено при участието на трето лице помагач на страната на ответника „Университетска многопрофилна болница за активно лечение Света Марина“ЕАД - ЗАД „Армеец“, гр.София.В жалбата се твърди, че решението е неправилно, като постановено в противоречие с материалния закон, при съществени нарушения на съдопроизводствените правила и поради

необоснованост по изложените в същата подробни съображения.Претендира се да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което предявените искиове бъдат уважени.Претендират се разноски.

Въззиваемите „Университетска многопрофилна болница за активно лечение Света Марина“ ЕАД и ЯВ. П. ЕНЧ. в депозирания отговор по жалбата в срока по чл.263, ал.1 от ГПК чрез процесуалния си представител адв.М.Р. поддържат становище за нейната неоснователност и молят решението на ВОС да бъде потвърдено.Претендират разноски.

Третото лице помагач ЗАД „Армеец“ в депозирания отговор по жалбата в срока по чл.263, ал.1 от ГПК чрез процесуалния си представител ю.к. Б.Дачев поддържа становище за нейната неоснователност и моли решението на ВОС да бъде потвърдено.

Във въззивна жалбата са направени доказателствени искания, а именно да бъдат допуснати повторни СМЕ и СПЕ със задачи, идентични с тези на изслушаните СМЕ и СПЕ пред първоинстанционния съд, като се назначат в.л. от друг съдебен район, а конкретните специалисти да бъдат избрани между изявени лекари в съответните медицински специалности, по възможност хабилитирани лица от висшите медицински училища.Сочи се, че своевременно страната е поискала да бъде отстранено в.л., изготвило СМЕ, д-р И.Л. защото същият е посочен като в.л. от Медицински университет-Варна, а към момента на извършване на процесната медицинска интервенция настоящият ректор на МУ-Варна е директор на първия ответник, а отделно е и собственик на лечебното заведение, като целият академичен състав на катедрата по неврохирургия и УНГ/чийто ръководител е вторият ответник/ работи в УМБАЛ „Света Марина“ЕАД.Наред с горното д-р В. е защитил доктурантура в Медицински университет - Варна, а вторият ответник е участвал пряко в кариерното му развитие като част от журито по защита на доктурантурата му.Своевременно страната е поискала отвода и на в.л. Т.А, изготвила СПЕ.Същата е бивша съпруга на лекуващия лекар на ищцата доц. д-р Тони А, който и е член на катедрата по неврохирургия и УНГ.Същата работи като психиатър в ДКЦ „Света Марина“ЕООД, която е част от УМБАЛ „Света Марина“ЕАД.Синът ѝ д-р Д.Т.А е асистент в МУ-Варна и работи в катедрата по психиатрия и в УМБАЛ „Света Марина“ЕАД, Клиника по психиатрия.

При горните обвързаности експертизите са изготвени пристрастно, тенденциозно и необективно, при грубо непознаване на материята, изтъкани са от противоречия и непрофесионализъм и имат за цел да прикрият лекарската грешка на техен колега.Предвид изложеното се претендира допускането на повторни СПЕ и СМЕ.

В отговора си въззиваемите молят исканията да бъдат оставени без уважение поради липса на допуснати от първоинстанционния съд процесуални нарушения.

Въззивницата, ищца по предявените искиове, е изложила своевременно

пред първоинстанционния съд повторените във въззивната ѝ жалба основания за отводи на вещите лица Т.А и И.Л. изготвили съответно СПЕ и СМЕ, представяйки и доказателства в подкрепа на част от тях, а именно относно академичния състав на катедрата по неврохирургия и УНГ и на катедрата по психиатрия в Медицински университет-Варна, от които е видно, че бившият съпруг на в.л. Аа доц. д-р Т.А/който е бил и лекуващ лекар на ищцата в УМБАЛ „Света Марина“ЕАД/ е член на катедрата по неврохирургия и УНГ, а синът ѝ д-р Д.А е член на катедрата по психиатрия, както и, че в.л. Аа работи в ДКЦ „Света Марина“ЕООД, едноличен собственик на капитала на което е УМБАЛ „Света Марина“ЕАД, като същите са счестени за неоснователни от ВОС/след изслушване становищата на в.л. А. и в.л. В./ и исканията за отводи са оставени без уважение.

В хипотезата на чл.196, вр. чл.22, ал.1, т.6 от ГПК/на която се позовава ищцата/ е необходимо да съществуват обстоятелства, които да породят основателни съмнения в безпристрастността на вещото лице.Сами по себе си обстоятелствата, че бившият съпруг на в.л. А. и синът ѝ са членове на съответните катедри при Медицински университет-Варна и работят в УМБАЛ „Света Марина“ЕАД не могат да обосноват извод за основателни съмнения за пристрастност на вещото лице.Така и обстоятелството, че вещото лице работи в ДКЦ, едноличен собственик на капитала на което е УМБАЛ „Света Марина“ЕАД, доколкото се касае за различни работодатели.Различен правен субект е и Медицински университет-Варна.За твърденията, че в.л. В. е защитил доктурантура в Медицински университет-Варна, а вторият ответник е бил част от журито по защита на доктурантурата му не са ангажирани доказателства, но дори и тези факти да бяха установени, то също не могат да обосноват извод за такива съмнения.Факт е, че в.л. В. практикува извън Варненска област, а именно същият е началник на клиниката по неврохирургия при УМБАЛ „Георги Странски“, гр.Плевен.Назначен е и предвид горното обстоятелство, така щото да се избегне назначението на в.л., което би имало обвързаности с оглед практика в гр.Варна/поради които и причини предходните назначени от ВОС вещи лица са се отвели по делото/.При избора си на вещо лице първоинстанционният съд е изискал становище от Медицински университет-Варна като висше учебно заведение, разполагащо със специфична информация относно хабилитирани медицински специалисти, практикуващи в съответната област, но на територия извън Варненска област.Вещото лице В. притежава необходимата специалност, хабилитиран преподавател е във висше учебно заведение и началник на клиника в университетска болница.

Предвид изложеното и съдът приема, че не са допуснати процесуални нарушения от ВОС при оставянето без уважение на исканията на ищцата за отводи на вещите лица.Приема и, противно на твърденията във въззивната жалба, че заключенията не са противоречиви, необосновани и бъдещи съмнения относно тяхната правилност, предвид което не се налага, поради липса предпоставките по осн. чл.201 от ГПК, допускането на повторни

експертизи със същите задачи, още повече и, че ищцата след изслушване на СМЕ не е оспорила пред ВОС до приключване на устните състезания така даденото заключение. Наред с горното и следва да се посочи, че съдът не е длъжен да възприеме и обоснове изводите си само на база заключенията на вещите лица, а извършва тяхна самостоятелна преценка в съвкупност с целия останал събран по делото доказателствен материал.

По изложените съображения съдът приема, че доказателствените искания на въззивницата са неоснователни и следва да бъдат оставени без уважение. Поради възникнали въпроси за изясняване заключението на СМЕ на осн. чл.267, ал.2 от ГПК следва да се допусне преразпит на вещото лице И.В. пред настоящата инстанция.

Производството по делото следва да бъде насрочено за разглеждане в о.с.з. Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателствени искания на въззивницата Д. Г. М..

ДОПУСКА ПЕРЕРАЗПИТ на вещото лице доц. д-р Илия В. В., д.м. по СМЕ от 08.04.2022г., изслушана първоначално по гр.д.№1772/21г. по описа на ВОС. Определя депозит за допълнителното явяване на вещото лице в размер на 100лв., платим от бюджета на съда.

НАСРОЧВА производството по в.гр.д.№384/22г. по описа на ВАпС, гр.о. в открито съдебно заседание на 16.11.2022г. от 10, 00ч. Да се призоват страните и вещото лице.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____